

другъ же странъ дѣверъ съ пынѣ бѣклициѣ вина накыченъ съ цвѣты и даръ отъ кѣсены кѣрпы съдружень отъ свирцы, ходи отъ кѣщи въ кѣшѣ по роднины, съсѣды и познаты и чѣришѣ гы съ вино, призывава гы на свадбѣ, изговарающѣ: Много ви здравье отъ тата и мамѣ да дойдите днѣсь на засѣвки ни, а сутрѣ и въ другы днѣ на свадбѣ! Кѣту си събиришь така у момковы дворы, нарѣждѣтъ едно врѣху друго трѣ и ющовы, зѣмѣтъ трѣ сыта, также положены едно врѣху друго и почвѣтъ да засѣвѣтъ брашно трѣ мѣшкѣ първешни и три дѣвойчици изърасици, дѣржаще сыта по двойкѣ то есть женско и мѣшко съ дѣсны рѣцы, съврѣмено же сѣять съ той-зи начинѣ едно врѣху друго и сѣять трѣ ты сыта. Отъ първое съто пада брашно въ второе, а отъ второе въ трѣтое, а отъ него въ ющовы; у горное съто е положенъ мѣнежни момковъ прѣстенъ ведно съ гривны получены отъ дѣвицѣ. Кѣту отсѣять и понапынѣтъ горны ющовы, полагжть гы отъ доло и сѣять въ вторы, кои тоже понапынѣнны полагжть отъ доло надъ първонапынѣнны и сѣять въ трѣтыя. Исто такъ промянувѣтъ и сыта. Брашно съпива и непристанно дѣверъ. Дѣвици же стоятъ крѣгъмы и пѣютъ пѣсни на засѣвки. Пк. 109.

Засѣвница с. ж. Тако зовутъ каждую изъ дѣвишекъ, которыхъ принимаютъ участіе въ вышепомянутомъ обрядѣ: Тѣ засѣвницы тѣ калинини си събираять слѣдъ пладна накаржчены, натруфены и облѣчены прѣвъходно. Ч. 78.

Засѣднѣ Засѣдѣ и. св. Засѣд(и)вамъ Засѣдамъ ил. дл. 1) засиду, засѣдаю: Си стана Босоль отиде И на друмища заседна, На кѣрстошѣтъ полегна. М. 214. 2) зайду, захожу, скроюсь, скрываюсь на небосклонѣ (о лунѣ, солнцѣ): Тръгнаше като засѣдаше слѣнцето. Х. II, 41. Въ переносномъ см. Плачъ и рыданіе до небѣ ихтало, Радости слѣнца тогда засѣдна! Гп. 107. Кая звѣзда отъ гдѣ си истича, Луна пресвѣтла колко сїле Когы засѣда отъ гдѣ си истича Кой вѣтъръ тѣчно отъ гдѣ се вѣе. Гп. 64. Моя надѣжды звѣзда засѣдна, Веселъ за мене ахъ нѣма дѣнь. 3) поселюсь, поселяюсь: Да ли има найде земи незаселена? Таму той да иде да заседне. (*Pour y aller à demeurer*). Вв. 18. Отидохъ да тѣрсѣ мѣсто гдѣто да си засѣдѣ и да настани каквото имахъ. Р. С. 23. 4) въ дѣйств. знач. застану, застую кого своимъ захожденiemъ (о солнцѣ): „Ако искашь да не ходишъ гологлазъ, то да ти не огрѣва слѣнце въ село и да ти засѣда край села“ посл.). Ч. 60. **Засѣдѣ** са усижусь, засижусь: Неможихъ никакъ да ся засѣдѣ на едно мѣсто да живѣши спокойно като сичкы-тѣ хора. Х. II, 22. Нѣкой ергенинъ са е засѣдѣль и не мисли да са оженни. З. 226.